

IMIXTIUNI, INTER ANJABILITĂȚI

Lumea contemporană, spune psihiatrul italian Cesare Bonacosa, *este un triumf continuu al iraționalului*. O sentință care provoacă îngrijorare. Căci omul a stabilit, în mod convențional, conotații exclusiv negative pentru irațional. Iraționalul – adică violența, absurdul, răul, minciuna. Este distrucția, ordinea haotică, opunându-se Sensului real al speciei umane, sens concretizat în acele valori care-i garantează conservarea și perpetuarea.

Iraționalul tulbură echilibrul speciei, dar este el, oare, Răul absolut, indiferent de context și de sistemul de referință?

Lumea în care trăim, o lume în timp și spațiu, își revendică rațiunea dintr-o logică formală, logica lui Aristotel, aceea logică a terțiului exclus, care i-a determinat pe Descartes și pe Newton să creeze, fiecare din alte puncte de vedere, un model dualist al cosmosului, un model care prezintă realitatea în termeni de SAU – SAU. Normalitatea în lumea care se bazează pe ordinea mare este de tip SAU – SAU. Imixtiunile de tip / – / sunt considerate excese, forme de iraționalitate, de anormalitate. Mai cu seamă atunci când aceste imixtiuni nu poartă clar pecetea sistemului de referință care le susține. Căci o imixtiune de tip / – / a ordinii mici în ordinea mare, a cuanticului în macrocosmic, este o conjuncție între două lumi normale, fiecare fiind guvernată, în parte, de legi proprii. Deci / – / reprezintă o anomalie în lumea lui SAU – SAU, atunci când el nu este solia lumii sale, o lume a terțiului inclus, guvernată, deci, de legea logicii plurivalente. O logică a lumilor multiple.

Fără îndoială că prezența lui SAU – SAU în lumea lui / – / este o imixtiune irațională, dacă SAU – SAU nu poartă pecetea lumii macrocosmice, a lumii terțiului exclus. Formele de imixtiune au o logică a lor. Imixtiunea nu mai poartă conotații negative atunci când ea este rezultatul unei încorporări firești, când permite celor două lumi, ca să ne referim doar la ele, realizarea unei unități în interiorul creia să se manifeste complementar, prilejindu-i unității o manifestare în diversitate. Dar când imixtiunea lui / – / în SAU – SAU (sau invers) este lipsită de suportul propriei sale logici, atunci ea devine confuzie, generând ordinea de haos.

Cum am putea discuta, în acest context, despre starea de normalitate și despre starea, descrisă în termenii cei mai populari, de nebunie? Starea de normalitate este starea SAU – SAU. Nebunia este acel joc tragic de-a *râsu' – plânsu'*, cum îl numea Nichita Stănescu, poetul care a definit pentru prima dată în literatura română, în poezia *Efigie*, iubirea patologică, rezultat dintr-o stare suprapusă, în contextul unui sistem: *Eu te-am bătut pe aer o monedă / Întruchipând de prunc o răsuflare / Un suflet blând de libelul care / Reînverzește nordul nins, suedez ! / Pe tine draga mea în neuitare / Pe lebădă te văd plutind / Sub răsăritul ursei patruper / Doi ochii mei călcându-i în picioare / Din raze și din noapte luminând / Din sufletele oamenilor moarte / Iubita mea răsând și plângând / Eu te-am oprit cum amfora din toarte / La gura mea de-a pururi murmurând / Întregul vis al tău parte cu parte!* Nebunia este lumea lui / – /. Cel puțin în prima analiză, lumea / – / a nebuniei reprezintă o imixtiune nedorită și respinsă de lumea lui SAU – SAU. Lumea lui / – / nu are calitatea, nu există o funcție logică a lui / – / care să permită acestei lumi o relație complementară cu SAU – SAU. Relația este una conflictuală, o relație între

dou lumi care se opun. În *Turnul Nebunilor* există o logică aparte, logica dezordinii, încă necunoscut omului normal.

Imixtiunile, pe care le vom numi fără logică, între cele două lumi, cunosc nuanțe dintre cele mai perverse. Nebunul pleacă din *lumea SAU – SAU* luând cu el, în noua lui lume, personaje formate în lumea din care tocmai a plecat, personaje existente în această lume. Nebunul se poate crede, de pildă, Cesar sau Josephina. Întrebat dacă este X, adică el însuși, sau Cesar, nebunul se va identifica cu personajul adoptat.

Dar și în lumea noastră, în lumea în care trăim, normalitatea este des amenințată de anormalitate. Un soi pervers de nebunie din această lume este surprins în mod subtil de celebrul principiu al lui Peter, referitor la atingerea nivelului de incompetență maximă de către orice actor social. Oare câți indivizi aflați în funcții înalte sunt conștienți de nebunia pe care o trăiesc, o nebunie determinată de atingerea nivelului maxim de incompetență? Nici un director sau ministru nu-și va recunoaște incompetența! Fără să fie capabil să joace în mod real rolul de director ori pe acela de ministru, el se va crede, totuși, cu tărie director ori ministru. Întrebat dacă este X sau ministru, va răspunde că este / – A.

Personalitatea lui în funcție vor însemna pentru el două stări suprapuse. Orgolioasa identificare a individului cu funcția sa reprezintă sămburele din care rodește furioasa nebunie a acestui secol. Poate că nu realizăm, dar încercarea de a aduce un om cu funcție, fie el un ministru, din această lume, în fond fictiv, în lumea reală, normală reprezintă o încercare la fel de dificilă ca și aceea de a întoarce un nebun din lumea lui în lumea spațiului și timpului, în macrocosmos. Iată de ce sunt atât de greu de stabilit granițele dintre normalitate și anormalitate.

Dacă vom considera cele trei lumi: Lumea macrocosmică, Lumea cuantică și Lumea nebunului, o triadă sinergică, vom constata că Lumea macrocosmică sistem se află în relație de complementaritate cu Lumea cuantică, dar în relație de adversitate cu Lumea nebunului, Lumea cuantică este complementară cu Lumea macrocosmică, dar ei își se opune Lumea nebunului, în timp ce Lumea nebunului se află în relație de competiție cu ambele lumi, șle numim normale.

Guia lui Mali a, dezvoltând legile de funcționare ale unei triade, demonstrează că o triadă este funcțională atunci când toate trei componentele sunt funcționale ori când numai una dintre componente este funcțională. Nu este funcțională atunci când sunt valide două dintre componente, iar una este invalidă.

Aplicând această lege la triada propusă, vom constata că imixtiunea Lumii nebunului în structura celor două Lumi normale, face triada care are ca factor coordonator fie Lumea macrocosmică, fie Lumea cuantică, nefuncțională. În schimb, imixtiunea celor două Lumi normale în Lumea anormalului, nu tulbură în vreun fel funcționarea Lumii nebunului.

În concluzie, infuzia de normalitate într-o lume anormală este inutilă. Dar penetrarea normalului de către o câțime de anormalitate tulbură rostul lucrurilor atât de mult, încât Lumea macrocosmică ori Lumea cuantică devin două jucării stricate în armonia de ansamblu și în coerența universului.

Un exemplu de co-existență între cele două lumi rezultă din caracterul dual al naturii, în general, și al omului în special. În structura lor intimă, natura și omul sunt o lume de tipul / – /. O lume cuantică, o lume a terțiului inclus,

gubernat de o logică n -valentă. Structura socială, însă, este de tip *SAU – SAU*, fiind supus logicii formale.

Problema pe care o ridică această complementaritate se revendică din generalizarea principiului nedeterminării al lui Heisenberg. Cele două fețe ale lui ψ – ψ nu pot fi măsurate în același timp. Nu există încă un instrument de măsurare construit pe principiile ambelor lumi. Ori în acest caz, pentru a avea o măsurătoare completă, este necesară construirea unui cadru de referință care să permită surprinderea ambelor fețe a obiectului de măsurat. Măsurătoarea trebuie să cuprindă, cu alte cuvinte, atât lumea cuantică a obiectului de măsurat, cât și lumea macroscopică.

Lumea cuantică se referă la măsurarea stărilor suprapuse. O lume a posibilităților ori a probabilităților. Lumea macroscopică are în vedere manifestarea, transformarea potențialului în acțiune... De la $i - i$ la *SAU – SAU*. Dar pentru a putea anticipa comportamentul în lumea *SAU – SAU* este necesară construirea unei realități virtuale (noi o numim în această carte matrice spațio-temporală). O realitate virtuală construită atât pe principiile logicii plurivalente, o logică a terțiului inclus, cât și pe legile logicii formale. Logica Stagiritului...